

↳ *Vida Kamilla*

egy másik húsvét előtt

épp egy előrajzolt kiscsibét és három tojást
színeztem zsírkrétával mikor leült mellém
az óvónéni
rám nézett és mélyet sóhajtott és a körömlakott kapargatta az ujjairól
akkor még azt hittem hogy kimegyek a vonalból
és az a baj

szóval leült oda pont rá a csodoládényúlra amit kaptunk délelőtt
ő nem vette észre én meg nem szóltam
mert épp születni készült a zöld szárnyú
lila csőrű
kiscsibém

magamhoz szorítottam az új barátom
rozi így neveztem el a csibét
és hallgattam a mesét a hegyről a kakasról meg a harminc ezüstről

anya így mondta hogy mi ateisták vagyunk
ez azt jelentette hogy az oviban hallottam ezt a mesét
itthon csak a harry pottert
pedig szerintem jézus is griffendéles lehetett

kati néni sokat sírt aznap is
először azt hittem hogy a mese miatt
mert nem azt mondta a végén hogy boldogan éltek amíg meg nem haltak
meg nem is azt hogy aki nem hiszi járjon utána
de mikor anyát kérdeztem kinevetett
és azt mondta hogy nemrég kongott a lélekharang
biztos meghalt valakije
aztán anya főzte tovább a sonkát
próbálkoztam de nem tudtam vacsorára gondolni

a párnám alá tettem a papírcsibét hogy vigyázzon rám
de nem tudtam elaludni egyre a mesére gondoltam meg kati nénire
meg hogy az enyém igaz hogy zöld meg lila de
százszor különb annál a kakasnál
pedig baromfi mind

reggel meglátogattam kati nénit
és odaadtam neki a csibémet
hogy ne legyen egyedül
megkérdeztem hogy mi a baj és azt felelte
hogy semmi csak hogy őneki közeli ismerőse az iskarióti
és ennek kapcsán nehéz a szíve
pontosan így fogalmazott
így hogy ennek kapcsán
de mosolygott és örült rozinak
láttam hogy őszinte és önfeledt az a mosoly

szóval annak a mesének valahogy úgy volt a vége
hogy az a *jézus*
akivel amúgy szívesen találkozna mert szeretek ismerkedni
meg a csibém már úgyis inkább kati nénire vigyáz
velünk lesz a világ végéig minden nap
ezt úgy őszintén szólva nem teljesen értettem de
azt hiszem kedves dolog tőle hogy így ráér másokkal foglalkozni
és ha tényleg itt lesz a világ végéig és miért ne lenne hát megígérte végül is
akkor nem kell sehová sietni szóval

hazaballagtam és arra gondoltam hogy
én is szeretnék és remélem majd ha megtanulok olvasni
akkor a meséből kibetűzhetem
hogy hogyan is kell feltámadni

tiszta

kedveltük egymást meg azt hittük hogy értjük is
a szavak szintjén minden rendben volt
a szavak szintje az egy bájos alliteráció
mondtad és mosolyogtál mert említettem hogy bölcsész szeretnék lenni
és gondoltad hogy így lenyűgözhetsz
azt hiszem jól gondoltad

szóval aznap épp sütiztünk
meghívtál mert te olyan gavallér típus voltál
aki kitarja a lánynak az szívét ajtót
még akkor is próbálkozik ha automata mozgásérzékelős
mint aznap a cukrászdában

tejszínhabos volt a szád széle
és valahogy nem zavart ez a tömény cukor
a szenvedélyek meg a ragacs egybeturmixolva
van a szerelemben néhány olyan óra
amikor egy naplementés festmény
amit a józsefvárosi piacon árulnak
az is elsodró és eredeti és dinamikus
vagy tudod olyan szóval hogy
gyönyörű

este volt meg november
te sosem mondtad hogy kurva hideg
mert ugye gavallér fiú voltál
szőke és magas
mert az anyukád úgy nevelt
hogy szőke legyél meg magas
és vett egy fehér lovat is a feneked alá

megköszöri a torkod
azon az estén
novemberben
és megjegyezted hogy van időd ma éjjel
hazakísérsz és fel is jössz
és jól megbeszélne velem néhány dolgot
talán a kapcsolatunkról
de lehet hogy az időjárásról említetted

feljöttél és annyi történt
hogy életünkben először megbeszéltük
hogy várható az az anticiklon
és villámok jöttek szivárvány és kitisztulás
ott bent a szobámban

feljöttél és annyi történt
hogy kibogozhatatlan csomót kötöttél
a hófehér lepedőre

azóta eltelt
nem is tudom mennyi idő
és itt fekszem és lázálom van
és azt hittem hogy szabadulok
de ahogy az ágyban heverek érzem
azt a csomót a hátamban

